

Wyciąg z Komunikatu Kolegium Sędziów ZPRP z dnia 30.11.2016

Przepisy i regulaminy

Wobec licznych pytań i wątpliwości, jakie pojawiły się po nowelizacji Przepisów Gry w Piłkę Ręczną wyjaśniamy:

1. Ponieważ stosowanie zmienionego przepisu 8:10d zwłaszcza w ostatnich 30 sekundach meczu przysparza wiele wątpliwości informujemy, że otrzymaliśmy jednoznaczną opinię przedstawiciela IHF. Wynika z niej, że każda dyskwalifikacja w ostatnich 30 sekundach meczu (bez względu czy jest ona z dodatkowym pisemnym raportem czy nie) pociąga za sobą konieczność podyktowania rzutu karnego dla zespołu atakującego (nigdy przeciwko niemu). Nie dotyczy to sytuacji, gdy zdarzenie miało miejsce gdy sędziowie zatrzymali czas.
2. Nowelizacja przepisów nie zmieniła niczego w podziale obowiązków pomiędzy delegatem a osobami na stoliku. Dotyczy to przede wszystkim odpowiedzialności za przestrzeganie Regulaminu Strefy Zmian oraz kontroli wejść/zmian zawodników. Przypominamy, że delegat oraz sekretarz (a także - mierzący czas) są współodpowiedzialni za kontrolowanie strefy zmian i prawidłowe zmiany zawodników.
3. Po lipcowej nowelizacji, szczególnie przepisu pozwalającego na grę bez bramkarza, możemy na boiskach spotkać się z sytuacją, gdy wchodzący ze strefy zmian bramkarz powoduje kolizję z zawodnikiem drużyny atakującej.
W takiej sytuacji ma zastosowanie przepis 8:5 Komentarz (zagrożenie dyskwalifikacją + rzut karny). Sędziowie muszą podjąć natychmiastową decyzję czy zderzenie bramkarza z atakującym rzeczywiście zagrażało zdrowiu zawodnika oraz czy uniemożliwiło/utrudniło zdobycie bramki. Należy także pamiętać o sytuacji opisanej w Objaśnieniu 6 – Sytuacja pewna do zdobycia bramki – *„dotyczy to także sytuacji gdy zawodnik nie jest jeszcze w posiadaniu piłki, ale jest gotowy do jej natychmiastowego przyjęcia/opanowania, a bramkarz drużyny przeciwnej poprzez spowodowanie zderzenia, jak w Komentarzu do 8:5, przeszkadza mu w przyjęciu/opanowaniu piłki; w tym specjalnym przypadku nieistotna jest pozycja pozostałych zawodników drużyny broniącej;”*

4. Wobec pojawiających się rozbieżności w interpretacji przepisu 7:12 – gra pasywna przypominamy: nowelizacja tego przepisu niczego nie zmieniła w kryteriach oceny charakteru gry. Nie odebrała także sędziom możliwości zabrania zespołowi piłki za grę pasywną w każdym momencie gry. Wprowadzono jedynie ograniczenie liczby podań przed oddaniem rzutu lub odgwizdaniem gry pasywnej. Ograniczenie liczby podań do 6 oznacza górną granicę liczby podań (poza specyficzną sytuacją opisaną w Objaśnieniu nr 4 sekcja D).
5. Zgodnie z przepisami gry oraz wyjaśnieniami EHF i IHF w przypadku dyskwalifikacji z pisemnym raportem sędziowie muszą pokazać obie kartki: czerwoną a później niebieską. Kartka niebieska informuje o tym, że udzielona dyskwalifikacja zostanie dodatkowo opisana w raporcie dla ew. wyciągnięcia dodatkowych konsekwencji dyscyplinarnych w stosunku do osoby zdyskwalifikowanej. Nie ma możliwości pokazania tylko niebieskiej kartki.

Wnioski po Igrzyskach Olimpijskich RIO-2016 (zalecenia – Ramon Gallego członek PRC IHF).

1. Pokazanie 6 żółtych kartek nigdy nie jest obowiązkowe.
  - a. Użycie żółtej kartki jest tylko narzędziem, które pozwala sędziom ustawić poziom tolerancji, stąd wykorzystanie „z urzędu” kompletu żółtych kartek (po 3 na zespół nie jest dobrą praktyką).
  - b. Z podobnych przyczyn niektórzy sędziowie pokazują żółtą kartkę zamiast bezpośredniego wykluczenia (2 min.).
2. Nie powinno być żółtych kartek w II połowie.

Nawiązując do poprzedniego punktu, pokazanie żółtej kartki w II połowie nie jest właściwym „narzędziem” i nie powinno mieć miejsca.
3. Pozycja sędziego z pola gry, gdy zespół gra 6 lub 7 zawodnikami w ataku bez bramkarza.

Tor poruszania się sędziego z pola na drugą połowę powinien być po przeciwnej stronie niż ławki zawodników. Pozwoli to na uniknięcie przeszkadzania w zmianie zawodników.
4. Decyzje o rzucie karnym w przypadku, gdy obrońca przechwytyje piłkę i ze swojej linii 6 m próbuje rzucić do pustej bramki.

a. objaśnienie 6 c mówi, że pustą bramkę należy rozważyć jako sytuację pewną do zdobycia bramki, jeśli zawodnik ma możliwość oddania bezpośredniego rzutu do pustej bramki.

Zgodzono się, że jeśli wystąpią obie okoliczności tj: 1/zawodnik z piłką próbuje rzucić do pustej bramki i 2/przeciwnik uniemożliwi oddanie rzutu naruszając przepisy, wtedy należy orzec rzut karny bez względu na odległość od bramki przeciwnika.

b. Odwrotnie, jeśli zawodnik nie próbuje oddać rzutu do pustej bramki (np. kozłując piłkę lub podaje ją do partnera) rzutu karnego nie wolno podyktować, bez względu na odległość od bramki.

1. Więcej osobowości niż kar wykorzystując mowę ciała + informowanie.

Dowiedziano, że lepiej jest przekazywać zespołom informacje o poziomie tolerancji zamiast uciekać się do prostego karania.

Oczywiście, jeśli zachowanie zawodnika wykracza ponad poziom tolerancji powinien być on ukarany i wykorzystując mowę ciała (gesty, znaki niewerbalne) sędziowie powinni „wyjaśnić” (ale nie usprawiedliwić) przyczynę ukarania.

Silna osobowość sędziego jest niezbędna by właściwie komunikować się w sprawach dotyczących poziomu tolerancji.

2. Kontrola obszaru obrotowego od początku zawodów, wykorzystując aktualne interpretacje przepisów.

Jest to powracający temat większości najważniejszych zawodów i nadal jest kluczowym zagadnieniem dla sędziów, by dobrze poprowadzić mecz. Długie trzymanie obrotowego, ciągnięcie za koszulkę, przewracanie itp. są typowymi zachowaniami, które nie mogą być tolerowane. Szybsze reakcje sędziów w takich przypadkach pomogą lepiej kontrolować nielegalne zachowania obrońców.

3. Dokładnie kontrolować czas dla zespołu.

Obaj sędziowie i delegat są odpowiedzialni czy zespoły są gotowe do wznowienia gry, gdy upłynie 1 minuta czasu dla zespołu. Po 50 sekundach, gdy rozlegnie się sygnał, zespoły winny wrócić na swoje pozycje i być gotowe do rozpoczęcia gry.

- 4.** W zasadzie kontrolowanie ławek jest w gestii delegata. Także sędziowie mogą karać osoby towarzyszące w bezpośredniej konfrontacji.
Sędziowie muszą (zgodnie z przepisami) na polecenie delegata ukarać osobę towarzyszącą lub zawodnika na ławce za niesportowe zachowanie.
- 5.** Nowa tendencja: *zawodnik wykonujący rzut karny traci zbyt wiele czasu na wykonanie rzutu kozłując piłkę, wolne poruszanie się lub zajmuje pozycję w środku pola*
ta tendencja winna być eliminowana, sędziowie powinni na nią reagować
i ostrzec zawodnika, by nie tracił czasu, w przypadku powtórzenia należy ukarać zawodnika progresywnie.
- 6.** Zatrzymanie czasu w celu wytarcia parkietu – najrzadziej jak się da i najszybciej, jak to możliwe. Sędziowie nie powinni ulegać każdemu żądaniu zawodników odnośnie wycierania parkietu. W wielu przypadkach mokre miejsce na parkiecie nie jest niebezpieczne i może zostać wytarte po zmianie posiadania piłki bez zbędnych przerw. Często zawodnicy żądają wytarcia parkietu w celu uzyskania dodatkowego czasu na zmianę pozycji lub odpoczynku.
- 7.** Kontuzjowany zawodnik – zanim użyjesz sygnalizacji 16 zapytaj kontuzjowanego zawodnika, czy potrzebuje pomocy na boisku.
  - a.** Jeśli sędziowie pokażą sygnał 16 po zatrzymaniu czasu, kontuzjowany zawodnik musi odczekać 3 ataki swojego zespołu. Stąd uzasadnione jest pytanie, czy może on szybko wstać i otrzymać pomoc poza boiskiem.
  - b.** Jeżeli pomoc jest niewątpliwie potrzebna nie ma sensu stosować powyższej procedury.
  - c.** Sędziowie nie powinni opóźniać pokazania sygnału 16 i wznowienia gry po zatrzymaniu czasu. Nie jest to zgodne z duchem nowego przepisu to, że zawodnik pozostaje na boisku leżąc na podłożu długi czas i czeka na decyzję sędziów o wezwaniu pomocy.
- 8.** Kontuzjowany zawodnik – nie przerywaj kontrataku lub szybkiego wznowienia gry bez względu na leżącego na podłożu zawodnika.

Celem nowelizacji tego przepisu było unikanie zatrzymywania możliwości szybkiego wznowienia lub kontrataku przez żądanie zatrzymania czasu

z powodu leżącego na podłożu zawodnika, bez względu na to, czy jest on atakującym czy obrońcą. Stąd instrukcja dla sędziów jest następująca: pozwalać na szybki atak aż do momentu, gdy istnieje szansa natychmiastowego zdobycia bramki. Jeżeli kontuzjowany zawodnik nadal leży na parkiecie można zatrzymać czas, zapytać się o konieczność udzielenia pomocy, lecz nigdy nie może to zniszczyć sytuacji pewnej do zdobycia bramki.

9. Czerwone i niebieskie kartki dla osób towarzyszących.

Dyskwalifikacja wg 16:6c jest porównywalna z trzecim wykluczeniem zawodnika (16:6d). Zwykle jest to tylko czerwona kartka, jeśli jednak zachowanie jest opisane w 8:6 lub 8:10 musi być czerwona i niebieska kartka.

Zalecenia dla sędziów na Mistrzostw Europy Kobiet w Szwecji

(Dragan Nachevski – szef sędziów EHF).

GRA OBROTOWEGO

Istotne jest aby kontrolować akcje pomiędzy obrotowym a obrońcą od pierwszych minut gry!

Wielokrotnie powtarzamy, że we współczesnej grze sędziowie nie mogą pozwalać na ciągnięcie za koszulkę, długie trzymanie i przewracanie obrotowego przez obrońcę.

KARANIE PROGRESYWNE

Zaleca się sędziom podjęcia zdecydowanych działań stosując karę wykluczenia lub bezpośredniej dyskwalifikacji od pierwszych minut meczu za określone faule:

- pchnięcie przeciwnika, który jest w powietrzu (bezpośrednie wykluczenie 2')
- długie trzymanie lub pchanie z boku lub z tyłu (bezpośrednie wykluczenie 2')
- uderzenie w twarz (bezpośrednie wykluczenie 2' lub dyskwalifikacja w zależności od rodzaju i intensywności uderzenia)

RZUTY KARNE

W celu podyktowania rzutu karnego związanego z wyjściem bramkarza poza pole bramkowe należy uwzględnić sytuację pewną do zdobycia bramki, wtedy kiedy przeciwnik zachowujący pełną kontrolę nad piłką i swoim ciałem ma możliwość bez przeszkód oddać rzut do pustej bramki, a obrońca przerywa tę sytuację poprzez nieprzepisowe zagranie.

Jednakże, jeśli atakujący nie próbuje oddać rzutu do pustej bramki (np. kozłuje piłkę lub podaje piłkę do zawodnika swojej drużyny) nie można podyktować rzutu karnego, bez względu na odległość jaka dzieli zawodnika od pustej bramki.

FAULE ATAKU

Sędziowie powinni podjąć decyzję o odgwizdaniu faulu ataku biorąc pod uwagę pozycję obrońcy oraz zawodnika posiadającego piłkę.

Jeśli obrońca jest w bezruchu generalnie orzeka się faul ataku, szczególnie

w sytuacjach, gdy obrońca:

- porusza się do tyłu (ew. używa przedramienia do obrony własnej)
- zajmuje dozwoloną pozycję w obronie przed kontaktem z atakującym
- jest uderzony przez atakującego ręką lub nogą.

Podstawowym celem powyższych zaleceń jest ochrona zawodników i wizerunku gry.